

СЕВЕРНО ЕХО

Телефон № 55.

Редактор Петко Пав. Попов.

Съредакторка Рена П. Попова.

Год. абонамент 63 лв.

„ТРИ КУЛИ“ галоши шошони „ТРИ КУЛИ“

Приспичаха вече шведските галоши и шошони, които продаваме с намалени цени, гарантирано качество. Сяко така продаваме разни дамски, мъжки и детски обувки и на срочно изплащане. при К. З. БОЛАШКОВ. складът на шевни машини „Науман“ — Плевен. Телефон № 42. 1-10

Да бждем на поста си!

Ние сме пред петдесет годишнината от освобождението на България. Петдесет години вече българският народ се радва на свобода и се бори за по-добри културни и материални придобивки. През тия петдесет години той води три войни за своето обединение, претърпя две национални катастрофи, но остана пак жив, смел и непоколебим.

Но, минаха бурните времена. Ето вече десет години, макар и изтощен и разочарован от мащешкото правораздаване на „хуманна“ и „миролюбива“ Европа, българският народ прави героични усилия да възстанови своето разстроено стопанство и отново да го гласне напред. Разбрали, че само от неговото възстановяване зависи и благосъстоянието му, той се отдаде всецело и с любов на творческа работа.

Последните: в последните години особено нашето село е обхванато от една необикновена треска. Душата на селяка смутена, огнетна, озлобена и окаяна от дълго партизанство, се преражда. Един стигиен стремеж го обхваща и го кара да се бори, най-рационално да използва майката земя и нейните богатства.

Погледът на всички е обърнат към селото! Съзнавайки, че то е скръвичница на запален народен бит, национална гордост и съзнание, и правителство и интелегенция се заеха да проучат неговите нужди и с по-голяма любов да работят за неговото просъщитие и стопанско издигане.

Кога друг път е проявяван такъв голям интерес към нашето село? — Никога. Въвсего агостина на народническа дейност, петдесет години не го сж го кръстосали политически жонгльори, събили сяко заблуда, смущаващи ся неговия живот и изкуствено сж насаждали умраза въ душата на селяка към града и интелегенцията.

Наред с усилията които се полагат, въ услуга на българското село се притича и нашата академическа младеж; тя навада чистосърдечен глас, да обикнем селото и да се отдадем на негова служба. Да култивираме земята! Да култивираме душата!

И тия гласи трябва да бжде чути въ цялата страна. Големи и малки политики и общественици, учители, свещеници, читлици дейци и всички полителегитни сили, нека искрено работят за въздигането на нашето село, което е един от най-здравите стълбове на нашата държава.

Да работим искрено и сърдечно, та когато празнуваме петдесет годишнината от нашето освобождение, да празнуваме сжщевременно и стопанския напредък и успѣх на града и селото, на българския народ.

В тия дни на тежка изненада, отечеството зове: да бждем на поста си!

„Северно Ехо“.

Упадъкъ и безсилие на българската демокрация

На Запад демократията преживява една болезнена криза. Безъ да се спираме на фантазии и неговитъ разновидности влияния, достатъчно е да си спомним неотдавнашната капитулация на Ерио предъ политиката на „Поанкаре войната“ въ Франция, за да се съгласим, че действително западноевропейската демокрация е въ криза.

Българската демокрация, обаче не само се разтърсва отдавна от треската на една дълбока и злокачествена криза, но днес тя преживява тягостните дни на своето безсилие и своя пълен упадък.

Печалният факт, който се хвърля въ очите на всички политически наблюдатели, е разнищването и дезорганизацията въ всички области на политическия ни живот. Погледнете на парламента, и вие ще бждете поразени от неговото безплодие и безсилие му да постави прѣста си въ ранитъ на народната сила и да ги лѣкува. Погледнете на окръжните съвети и вие ще се запитате съ оудване: защо още се търпятъ тѣзи сънки на областна автономия?

Насочете погледитъ си къмъ градскитъ и селски общински управления и вие ще бждете отчаяни от тѣхното опростяване, от тѣхната анемия и нежизнеспособност. Вижте само българската столица, анархията, която я обзема, разрушението и опадка ѝ, които ся очевидни, за да не питате за последното село, жадно общинската „автономия“ и „демократията“ сж превърнали кметовѣ въ жалки орждия на разнородни клики, наречени общински съвети, простили се отдавна съ всѣко желание да работятъ за обожествитието и неговото благоденствие.

Какъ се дойде до тѣзи печални резултати въ разстояние на петдесетъ годишенъ свободенъ животъ? — По пътищата на „демократията“ и кривоизбраното народовластие. До 1912 година за тѣ погрозни на „демократията“ работила усърдно партията на българската политическа дѣяница и триумфъ на тѣхното дълбоко личнически режимъ на цар Фердинандъ, съ катастрофалния край на неговата политика. Следъ 1918 год. за пълно проваление на българската „демократия“ работила партията на българското лѣвичарство и чрезъ режима на Стамболийски, който бѣ вънѣцъ на българското „народовластие“, докарала тая „демократия“ до пъленъ фалитъ.

Днесъ, всички трябва да признаемъ, че основната опора на българската „демократия“ — българския избирателъ — е разразена, опростѣла и озвѣрѣна. Поволната отъ причинитъ на това му състояние лежи въ материалната му мизерия, другата половина — въ безогледнитъ агитации на „лѣви“ и „дѣсни“, които 50 години се надпреварваха да „заговяватъ“ избирателя за целитъ си, но не и да го просвѣтятъ, облагородятъ и насочатъ въ правата задължения. Само тѣтъ можеха да минатъ за истински служители на своя народъ и съ основание да претендиратъ за права. Въмсто това, 30 години тия опартизанени съюзи, кога явно — кога прикрито, водеха война... съ държавата. И то забележете — само за права и привилегии. Задъ привидително цели на всѣки отъ тия съюзи се криеха други, цѣли твърде осждително естество, цѣли. Защото у насъ всичко се нагажда споредъ свои искания и за ония на държавата като че никой не иска да държи смѣтка.

Нѣкакъвъ страненъ анахронизъмъ представляваха доскоросжитъ тия съюзи въ живия организъмъ на държавата. Нито думата ставаше за компетенция и разбираня въ професията. Кумиръ за всѣкого сякашъ бѣше само борбата за „онеправдания“ и „потиснати“ чиновници. Чрезъ тия три съюзи социалиститъ като бѣха напипали най-чувствителнитъ мѣста въ организма на държавата. Онова, което за буржоазнитъ партии бѣ било ува-

вилнитъ пѣтица на политически борби.

Това печално състояние на българския избирателъ никжде не намира тѣтъ върно отражение, както въ физиономията и вътрешния животъ на политическитъ ни партии. Положили своитъ успѣхи върху раздухаване низкитъ партизански и груби материални чувства на „демоса“, политическитъ ни партии свършиха съ това, че станаха робѣ и безогледни и рачки въ рѣцетъ на тѣя „демосъ“. Днесъ, всѣки искренъ партизанинъ трябва да признае, че партията му не е общество на свободни, разумни и честно действующи граждани, а единъ инстинктивенъ на ѣлкава неодолима и безжалостна еврахия, клждо командва единъ шабъ не отъ елита на партията, а една верига отъ типове нахални и безогледни, можщи не съ своитъ достояния, а съ претенцитъ си за разнородни „заслуги“ къмъ партията си винаги отъ най-сѣмнително естество.

Понизяване моралното, материалното и културно ниво на българския избирателъ и изхабяването на политическитъ ни партии — ето фактитъ въ които се изразява упадъкъ и фалита на българската „демократия“, ето причинитъ на нейното безсилие.

Погледнете отблизо на съставащитъ се съ такава стрѣвъ политически партии въ България, за да се убедите въ идейното имъ безсилие, организационна немощъ и морално израждане.

А въ това време, когато устопително на парламента и самоуправлението сж разстроени, обезсилени и обезвѣрени, въ България расте силата на разрушението. Въ последнитъ избори разпрснатитъ кадри на дружбашитъ ни дапоха дифиртъ на единъ завиденъ успѣхъ, а задграничнитъ конгреси на Българската комунистическа партия констатираха, съ гордостъ, че най-организирана комунистическа партия на Балканитъ е българската.

Отъ тая констатация следва и единствения изходъ отъ това положение. Да се издигне нивото на българския избирателъ, да се издигнатъ моралнитъ и идейни тенденции въ политиката на „научнитъ“ и материалнитъ; да се довърши естествения процесъ на разложението въ днешнитъ политически партии, престанали да бждатъ носители на демократията въ България, и надъ тѣхнитъ развалини да се издигне величествената сграда на съзнателно и дисциплинирано народнолюбие, вмѣсто изроденото и лицемерно „народовластие“ — ето задачитъ на българската политика въ близкитъ дни. Отъ изпълнението на тая задача ще зависи изживяването на дълбоката политическа криза, която раздрусва организма на България.

Георги Марковъ.

Къмъ дѣла за подобрене поминъка на Плевенъ

За затегнатото общо стопанско положение и специално за влошението поминъка на плевенци, се писа вече нѣколко пѣти въ мѣстната преса. Писа се и за факта, че поминъка на града е въ тѣсна зависимостъ отъ подобрене поминъка на селото и че градъ и село сж особено засегнати отъ послѣдствитъ на все повече непоносимитъ репарационни тяжести, за премахването на които трябва да се работи съ общи усилия.

Работата за премахване многото причини, обуславящи тая затегнатостъ, е трудна и дълга, обаче, покрай нея, работата въ тѣснитъ рамки на града за повдигане на неговия поминъкъ и тѣя на околнитъ села е отъ сжщественно значение.

Не преди много съ общи усилия се направи крачка къмъ разставане на кооперация „Плевенска гъзма“ и слабитъ некооперирани производители, застапени отъ нужда да продадатъ гроздето си по 320—350 лева килограмъ, върваме, дълго време се поминътъ, че сж изгубили почти половината отъ стойността на труда си. Да се направятъ повече крачки за развитието на кооперацията и за изграждане на модерната ѝ изба, е дългъ не само на кооператоритъ — дългъ е на всѣки лозаръ, на всѣки жителъ на града. Да се наляваме, че всѣки ся направи възможното.

Да се надяваме, че гражданитъ не ще останатъ глухи и на повика за записване дѣлове за кооперация „Българска захаръ“, фабриката, на която при събирането на още 4 милиона лева безъ друго ще се строи. Пѣтя на първата българска захарна фабрика е труденъ, но при по-големо съзнание той лесно ще бжде премилени и плевенци ще има да се радватъ на резултатитъ.

Въпроса за подобрене занаятчийството е не по-малко сжщественъ и за пѣтя до кооперирането му всѣки трябва да даде усилията си. Кооперативното движение при нашитъ условия е необходимо за стопанското ни преуспѣване и е пѣтъ къмъ подобрене на поминъка.

Казвайки горното, ние не отричаме значението на частната инициатива за повдигане поминъка на града, особено въ областта на индустрията. Не отричаме и значението, ако и неистинско, на частния банковъ капиталъ, обаче, добавяме, че и за тѣхъ е отъ сжщественно значение подобренито поминъка на селото и града по пѣтя на кооперацията.

Въпроса за приучаване къмъ допълнителни доходи занятия и цр., за просвѣта, за модернизирание на земледѣлнито и отраслитъ му е сжщо отъ значение и надяваме се, че мѣстната преса, квартални бесѣди и пѣтующи университетъ въ селата ще допринесатъ не малко въ това отношение.

Въ общата работа за поминъка има мѣсто за всички. Нека всѣки намѣри мѣстото си. Популярната банка вече зае своето и чака обединителитъ усилия на всички.

Ив. С-въ.

Една жестока семейна трагедия въ село Шамлиего

Човѣкъ — звѣрь. Избилъ цѣлото си семейство. Пълни подробности

Живѣемъ въ болно време. Ежедневно печата съобщава за редица убийства и самоубийства, които станаха сжщичина епидемия.

Въ понеделникъ, късно презъ нощта, Киво Стойковъ отъ село Шамлиего, никополско, се върна въ къщи и легна да спи. Къмъ 12 часа, обаче, той става, взема брадата и сѣсна единъ следъ други баща си, майка си, брати си, жена си и дветъ си деца, следъ което, въпротно за да прикрие злодеянието си, почва да върши стѣната и да сипе прѣстъ върху тѣхъ.

Следъ това озвѣрѣния убиецъ излиза на улицата и бѣга до гарата Крета, откъдето се качва на влака, дохожда въ Плевенъ и се предава на прокурора.

Предъ следствитѣ власти той е далъ следнитъ показания: когато легналъ да спи, сънувалъ, че дошли въ къщата имъ 4—5 души и му заповѣдали да стане и да убие домашнитъ си. Той се събудилъ, намѣрилъ брадата въ единъ отъ жлгитъ на стѣната и наскалъ последователно шестъ души, които спали въ една стая. Следъ тая операция, убиецъ избѣгналъ къмъ с. Гаурени. По пѣтя той се опоминилъ, разбралъ, че е извършилъ едно жестоко злодеяние, но не посмѣялъ да се върне, а дошълъ въ Плевенъ.

Изглежда, че убиецъ е скропелъ тая история предъ следователя, мислейки, че по такъвъ начинъ ще облекчи сждбата си. Злодеянието направи потресающо впечатление. Веднага на мѣстопроизшествието заминаха следствитѣ власти, които сж събрали подробни сведения по убийствата. Всички съсѣдени сж починали веднага, а четиригодишното му дете е агонизирало до вторникъ сутринта и е починало всрѣдъ ужасни мъки.

Единъ учител, който е ограбвалъ колегитъ си

Едно запитване до директора на мъжката гимназия

Въ редакцията ни се получи съведението, че бившия учителъ по френски въ Плевенската мъжка гимназия Д. Алексиевъ, сега такъвъ въ Варна, се е явявалъ предъ окръжния дисциплинаренъ сждъ като защитникъ на провинилитъ учители и е вземалъ голѣми суми отъ тѣхъ за защитата си. Сжщиятъ предъ всички свои „клиенти“ е заявявалъ, че взетитъ отъ тѣхъ суми внася въ фонда за беднитъ ученици при гимназията. Така, той е взелъ пари отъ учителитъ Вълко Стефановъ отъ с. Николаево, Олга Табокова отъ Плевенъ, Стоянъ Куневъ отъ с. Катунецъ и др.

Ние питаме дирекцията на гимназията отишли ли сж събрали суми за означената по-горе целъ и ако не, знае ли това какво е направила по тѣя случай.

По побоищата въ с. Гулянци

Виновницитъ осждени

На 29 януарий т. г. кмета на с. Гулянци, никополско, Георги Митевъ, запозорѣвъ въ сжщичинство по убийството на бившия секр.-бирникъ Бисеровъ, за да накара свидетелитъ по дѣлото да се откажатъ отъ показанията си, депозирани предъ сжда, създавъ въ селото изключителенъ режимъ. Следъ разглеждането на дѣлото, обявилъ полицейски частъ и съ сждействително се установи и отъ инспектора на полицията, т. Н. Търкалановъ, който бѣше изрѣченъ отъ министра на вътрешнитъ работи да акетира случката.

По тѣя поводъ се образува углавно дѣло срещу Георги Митевъ, стражара Поражановъ и парадитъ, които сж взели участие въ побоищата.

Предъ нѣколко дни дѣлото се разглежда и сжда, следъ като е признанъ обвиняемитъ за виновни, осжди: Георги Митевъ на една година и половина строгъ тѣмнитенъ затворъ, а Поражановъ и останалитъ по на една година затворъ. Гражданскитъ искъ въ размѣръ на 25,000 лв. е уваженъ отъ сжда.

Скарлатината въ града и окръжа

Ходитъ на болестта. Какво казва градския лѣкаръ

Споредъ бюлетина на окръжния лѣкаръ, въ окръжа има 205 случая отъ скарлатина, отъ които 68 случая въ гр. Плевенъ. Освенъ тия случаи, предполага се, че има укрити най-малко още толкова.

При единъ разговоръ съ старградския лѣкаръ, г. Ст. Бърдаровъ, последния ни заяви, че болестта е въ много лека форма и че до сега не е отбелязанъ още смъртенъ случай.

За да се констатира, дали има укрити и скарлатинозни случаи, отъ нѣколко дни е [предприетъ прегледъ на децата отъ основнитъ училища и до сега сж били констатирани само нѣколко укрити деца, боледувачи отъ скарлатина.

Санитарнитъ власти сж взели мѣрки за ограничаването на болестта. Решено е било за сега да не се закриватъ училищата.

Трудовѣстество

Самообесили се

Предъ нѣколко дни се е самообесилъ Юсинъ Ниневъ отъ с. Дерманци, луковитско. Самообесила се е и Велика Тошева отъ с. Одрене, плевенско.

Пребитъ съ тояги

Завчера е битъ съ тояги Христо Я. Тепавичаровъ отъ с. Марашки Тръстеникъ, плевенско, вследствие на което е починалъ. Заподозрени сж въ това убийство Георги и Владимиръ Петрови отъ сжщото село. Води се следствие.

БЕЛЕЖКИ

Скарлатината въ града

Епидемията е обхванала почти цялата града. Нѣма кварталъ, дето да не се открива всѣки денъ по нѣколко новы случая. Мѣркитъ, които санитарнитъ власти зинатъ, се ограничаватъ въ събирането на заболѣлитъ деца въ държавната болница, дето има вече повече отъ 100 и въ задържането на семействата подъ карантинъ.

Училищата, които представятъ най-добри условия за разпространението на епидемията, стоятъ отворени. Защо е това? — Може би, дѣмента да е въ лека форма. Но кое ни гарантира, че не се е обѣрне въ злокачествена?

Намъ се струва, че грѣшка е, дето още въ първитъ дни училищата не сж закрити. Но и тая мѣрка едва ли ще помогне, ако гражданството не съзнава опасността, която крие болестта. То трябва да е добре освѣтлено, за да не я прикрива въ домоветъ си и така да ѝ дава възможностъ да вървѣ и зима своитъ жертви. Нужно е санитарнитъ власти да обяснятъ, на каква напастъ е изложено здравето и живота на гражданството, особено на децата, за да се предаватъ. Това може да стане, като се отпечататъ тѣя обяснения на отгълъни листове и се прѣснатъ по домоветъ изъ цялата града, се обяснява въ училищитъ и други обществени мѣста и заведения.

Но отъ друга страна санитарнитъ власти дължатъ по-големо внимание въ отношението си къмъ събирани въ болницата деца. Тия деца днесъ сж събирани и изоставени въ болницата на произвол на епидемията и на други болести, които могатъ да се развиятъ всрѣдъ тѣхъ. Тѣхното лошо положение на родители трябва да укрива болестта и да не си довършватъ децата въ рѣцетъ на болницата.

Освенъ това не могатъ да се постигнатъ резултати, ако се вземе едно заболѣло дете, и се остави къщата недезинфицирана. Цѣли дни, а се задържи въ карантинъ семейството. Въ такъвъ случай и здравитъ могатъ да се заразятъ, и карантинитъ могатъ да продължаватъ съ месеци безъ резултати. Дезинфекцията трябва да става веднага следъ откриването на болестта и изнасянето на детето.

После, не е разумно да се задържатъ въ карантинъ и ония членове, особено възрастни, които нито се поддаватъ на епидемията, нито иматъ таквавъ соиненъ съ заболѣлитъ, които могатъ да ги заразятъ. Следъ дезинфекцията тѣ трябва да се освобождаватъ и да не се прѣчи на поминъка, особено на беднитъ, семействъ. Сега безъ основателни причини се задържатъ въ къщитъ и се излагатъ на гладъ — друга, по-лоша епидемия. Не искаме да кажемъ, че таква мѣрка могатъ съвсемъ да се отричатъ. Но тѣ трябва разумно да бждатъ прилагани.

Въ заключение ние искаме да обърнемъ внимание и на гражданството да се проникне отъ съзнанието за голѣмата опасностъ и да подпомага санитарната властъ, като ѝ съобщава веднага появилитъ се случаи, за да се взематъ отъ време мѣрки и се тури по-скоро край на тѣя бичъ на децата.

S. R.

Дава се подъ наемъ къща съ почти самостоятелна, улица 83 № 8 домъ Стефанъ Из. Мутафовъ, срещу Иванъ Желъзаровъ. 1—3

Стая мобилирана за двама души, се дава подъ наемъ. За споразумение: домъ Л. Хр. Дачкова, ул. 122, № 54—IV кв. 1—1

МОТОРЪ. Продавамъ на фотомоторъ полуциклъ 5 к. с. Споразумение при Димитъръ Стойчевъ — Плевенъ. 2—5

Г. П. Домусчиевъ.

Печална истина

Тия дни тукашниятъ адвокатъ Г. Марковъ издаде брошура подъ надсловъ: „30 години между дългъ и изкушението“. Съ езика на човѣкъ, който е освободилъ душата си отъ моралния тормоъз на партията, той изнася на показъ нѣща много не красиви за водачитъ на социалистическата партия. Който прочете тая хубава брошура, ще запази най-добри впечатления за автора ѝ, — че това не е човѣкъ, който продава партията си за 30 сребърника, а истински социалистъ и, преди всичко, българинъ.

Отъ интересъ, обаче, за всѣки българинъ е онова, което той констатира за тритъ професионални съюзи — учителския, желѣзничарския и ония на почтенскитъ чиновници. На страницата 4 въ брошурата той казва: „желѣзничари и телеграфисти вече

заставатъ на единъ пъленъ неутралитетъ къмъ социалистическата партия, за да се оформятъ утре даже враждебно настроени къмъ нея. А последната опора на социалистическата партия — българскитъ учителски съюзъ — бавно, но сигурно се изплъзва отъ социалистическото влияние. Представяванъ и носенъ отъ инвадилъ като Доско Негенцовъ и Георги Пенчевъ, социализмътъ скоро ще бжде изгоненъ и отъ тая професионална организация“.

Да, печална истина...

Въ сжщностъ Г. Марковъ констатира това, което фактически се знаеше отдавна — че не може единъ чиновникъ да служи и на партия и на държавата. На хората, групирани въ такива съюзи се налагаше да отстояватъ предъ съвестта си поититъ къмъ дър-

жавата задължения. Само тѣтъ можеха да минатъ за истински служители на своя народъ и съ основание да претендиратъ за права. Въмсто това, 30 години тия опартизанени съюзи, кога явно — кога прикрито, водеха война... съ държавата. И то забележете — само за права и привилегии. Задъ привидително цели на всѣки отъ тия съюзи се криеха други, цѣли твърде осждително естество, цѣли. Защото у насъ всичко се нагажда споредъ свои искания и за ония на държавата като че никой не иска да държи смѣтка.

Нѣкакъвъ страненъ анахронизъмъ представляваха доскоросжитъ тия съюзи въ живия организъмъ на държавата. Нито думата ставаше за компетенция и разбираня въ професията. Кумиръ за всѣкого сякашъ бѣше само борбата за „онеправдания“ и „потиснати“ чиновници. Чрезъ тия три съюзи социалиститъ като бѣха напипали най-чувствителнитъ мѣста въ организма на държавата. Онова, което за буржоазнитъ партии бѣ било ува-

сень грѣхъ, за социалиститъ бѣше позволено партизанстване. То бѣше нѣщо прието, търпимо, модно ако щете — колко глупости въ живота минаватъ за догми. И правителства, и камири и общество — всички търпѣха години наредъ тая аномалия. Никой не смѣше да дigne гласъ срещу нея отъ страха да не мине за човѣкъ на мракобѣснито. Въвнѣ опозиция на властъ — ето характеристиката на тия съюзи.

Чрезъ съзиди и молби предъ нѣко буржоазно величие току вижъ — настанилъ се нѣкой на служба и веднага става съюзенъ членъ. А „буржоазното величие“ оставаше само съ спомена, че е стигналъ нѣкому добро. Па и самия чиновникъ веднага разбираше кой пѣтъ да хване... Нима ще води война съ своитъ началници, все социалисти, подъ чийто контролъ е неговата служба? Никой не завиждаше на такива чиновници — желанието на всѣки добъръ българинъ бѣше: чиновникътъ да е добре запазенъ и платенъ. Опасността бѣше тамъ, че та-

квива чиновници чрезъ една скрита и постоянна опозиция заплашваха стабилитета на държавата и ограничаваша нейната инициатива. Особено това личеше по ведомството на просвѣтата. Ако не си съюзенъ членъ и социалистъ, каквито сж главния учители и околнискитъ инспектори, мисли му! Не бѣше нѣщо чудно въ ревизионната книга инспекторътъ да пише за нѣкой неграмотенъ „другаръ“ свѣдѣливо: „желателно е нѣкой учители да изучатъ правописа“. Въмсто да посочи сѣмбо неграмотния учителъ и да поиска уволнението му. Не бѣше нѣщо чудно да се удебява въ клуба на социалистическитъ кандидатурата на другъ учителъ за секретаръ на училищното настоятелство. Не бѣше най-сетне, нѣщо чудно, пакъ учители да държи до м. ноември децата безъ учебници, само да не купуватъ такива на книжари отъ „гадната буржоазия“.

А сега?.. Г. Марковъ констатира тая печална истина — че въ срѣдната на тия съюзи е настналъ моръ за социалиститъ.

Трѣбва да сме доволни, че такъвъ правдивъ и съвестенъ човѣкъ констатира тая печална истина. И още по-доволни, че тая констатация излиза официално отъ устата на единъ виденъ социалистически водачъ. Защото мжчно можеше човѣкъ да убеди нѣкого отъ тия съюзи „другари“, че не служи на държавата, а партизанствува.

Да, печална истина...

Но съвсемъ не сме наклонни да приемемъ за чиста монета обяснението на Г. Марковъ, че това се дължи на безначалие въ партията му. Не, на друго се дължи този неуспѣхъ на социалистическата партия въ тритъ тия професионални съюзи. То е резултатъ на стрѣскане и самоупоминание у хората въ тия съюзи. Войнитъ създадохъ прев

Г-жа Пенка Д. Върбенова

Няма да приема на именния си ден.

Парашкев М. Крушовски

не по приема на именния си ден — Петковден.

Петко Пав. Поповъ

Няма да приема на именния си ден.

Пенчо Батулски

(адвокат)

Няма да приема на Петковден

Парашкева М. Грънчаровъ

Няма да приема на Петковден.

Земледълци, вземете си бележка!

Жито за семе идеална чистота, в разни количества се продава при **Петър Илиев**, търговец — Плевен. 1—2

Машинна фабрика и металолеярница

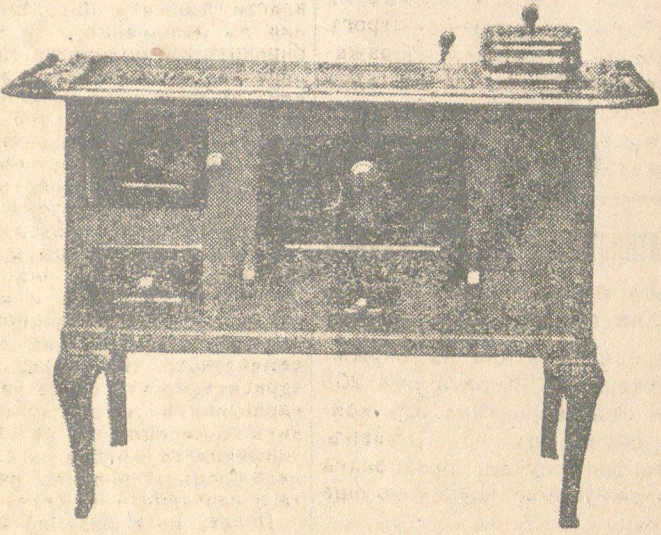
„ПРОГРЕСЪ“

Братя Симпадови — Плевен

Телефон № 186.

За телеграми: Симпадови

Отделение за печки и готварски машини.

Големи количества за сезона от прочутите „СИМПАДОВИ ПЕЧКИ“ и готварски машини „ДОМАКИНКА“.

Ренсмирано производство по своята солидност, икономичност и издръжливост. Наградено с златни медали от Горно-Орховския и Старо-Загорски мострени панаири, единствено събръд всички конкуренти.

При държавни доставки единодушно признати от вещи лица — инженери и практики — за най-солидни и практични.

Печките — пригодени за запалване отгоръ при което се постига голяма икономия за горивото като се изгарят и всички газове, които при обикновено горение остават неизползвани и излизат като димъ.

Цени достъжни за всекиго.

За чиновници и работници — на изплащане срещу авансови разписки.

Ценете родната индустрия и предпочитайте произведенията ѝ.

Долно-дъбнишка скотовъдна комисия

Обявление № 4135

с. Долни-Дъбникъ, октомври 1927 г.

Обявява се на интересующите се, че на единадесетия ден след публикуване настоящето в „Северно Ехо“ от 9 до 12 часа предъ обядъ в канцеларията на общин. управление, ще се произведе търгъ съ явно надаване за отдаване подъ наемъ скотовъдния нивъ въ мѣстността „Пенковъ геранъ“ отъ (200) двеста декари, за срокъ отъ две години. Първоначалната оценка е 100 лв. на декаръ. Залога е 10% върху първоначалната оценка. Чл. Чл. 125—127—120 отъ закона за В. О. П. сж задължителни за конкурентитъ.

Председател: В. Марновъ

Касиеръ-Секретаръ: Гор. Тончевъ

Крушовенско училищно настоятелство

околия Орховска

Обявление № 125

Крушовенското учил. настоятелство обявява на интересующите се, че на 11 денъ отъ обновяване на настоящето в „Северно Ехо“ отъ 2—6 часа следъ обядъ ще се произведе в канцеларията на настоятелството по съкратенъ редъ публиченъ търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на предприемачъ направата на 82 чина за първоначалното училище по последните образци и размѣри дадени отъ министерството на народното просвѣщение отъ които: 32 чина за IV, 32 за трето, 18 за второ отделение, отъ чистъ сухъ боровъ материалъ, напоени два пѣти съ топълъ първокачественъ безиръ. Доставка въ месеченъ срокъ.

Искания залогъ е 4,000 лева или банково удостоверение. Материала, изработката и напояването ще се приематъ отъ специална комисия. Предаване франко училището. Ако на тази дата не се състои търгъ, ще се произведе втори пѣтъ на 11 денъ отъ нея дата.

Крушовене, 19 X 1927 год.

Председател: П. П. Митовъ

Секретаръ: Хр. Диловъ

ХРОНИКА

Училищни строежи въ окръга — Презъ миналата година въ Плевенския окръгъ сж построени по кооперативенъ начинъ, седемъ училища на обща стойностъ 7,265,000 лв. и шестъ училища съ общински средства на стойностъ 5,250,000 лв. Сега се намиратъ въ строежъ 19 училища на стойностъ 29,966,000 лева.

Тия дни сж отдалени на приемъ четири нови училища на стойностъ 5,000,000 лв. и сж изготвени планове на 16 училища на стойностъ 13,245,000 лв.

Телефонитъ въ окръга — Отъ 200 общини въ нашия окръгъ, само 28 не сж свързани съ телефонни съобщения. Дирекцията на пощитъ и телеграфитъ е отпоснала нови телефонни материали, жици, изолатори и пр., съ които ще бъдатъ свързани и останалитъ села.

Нова прогимназия. Открита е отново прогимназията въ с. Мрътвица, плевенско.

Държавни изпити. — Отъ 29 т. м. започватъ държавнитъ изпити на учители за първоначалнитъ училища. Отъ нашия окръгъ се явяватъ 45 души кандидати.

За Цариградъ. — Въ следния брой ще даде бележки и впечатления за Цариградъ отъ нашия сътрудникъ г. Ал. Д. Милковски, който тия дни се завърна отъ тамъ.

Освобождението на Тетевенъ. — На 1 ноември т. г. навършватъ 50 години отъ освобождението на Тетевенъ отъ турското иго. По тоя случай въ Тетевенъ ще има тържества.

Делегати на лѣкарския конгресъ. — Тукашния клонъ на лѣкарския съюзъ е избралъ за делегати на конгреса му, който ще се състои на 30 октомври, 1 и 2 ноември т. г., лѣкаритъ д-ръ В. Урмановъ, д-ръ Юр. Ивановъ, д-ръ Ст. Сириомановъ и д-ръ Д. Песичковъ.

Редосеялки за населението. — Презъ миналия месецъ земледѣлската катедра е пласирала 120 редосеялки въ Плевенска околия, а въ останалитъ петъ околии въ окръга около 100 редосеялки. Процентно взето, въ нашия окръгъ има най-много редосеялки отъ всички окръзи въ страната.

Празникътъ на българскитъ будители. — Въ вторникъ, 1 ноември, е празникъ на българскитъ будители. За случая е основанъ комитетъ, който ще изработи програмата за тържествата.

Лични. — Преди два дни пребивава въ града ни колежата г. Лука Говедаровъ, главенъ редакторъ на пловдивския в. „Югъ“.

Народенъ университетъ. — Отъ 7 до 12 ноември въ салона на д-во „Съгласие“, писателя Ненчо Илиевъ — Сириусъ, ще държи петъ сказки за Италия, за дѣлото на Мусолини, Пирандело, Гарибальди и др.

Изъ общината. — Поиска-но е отъ Министерството на вътрешнитъ работи да се назначи за подконтрольоръ на общината г. Константинъ Павловъ отъ Плевенъ.

Общинския театъръ. — Напоследъкъ общинския театъръ изнася съ успѣхъ духовитата комедия на Бисонъ — „Дайте пътъ на женитъ“ и „Маскарадъ“, драма отъ Фулда.

Праятъ впечатление усиления на режисуръ и артисти да се постигне по-хубава, съдържателна и ансамблова игра, нѣщо, за което заслужава похвала и насърчение. Желателно е, обаче, гражданството да прояви по-живъ интересъ къмъ театъра, като посещава масово неговитъ спектакли. По такъвъ начинъ то ще подкрепи материално артиститъ, а на режисуръ ще даде възможностъ да постави стили и декоративно издръжни пьеси.

Д-во „Америка“ и общинатъ. — Застрахователното д-во „Америка“ е отпоснало на нашата община сумата 538,012 лева, за загубитъ причинени отъ пожара на театралния салонъ. Първоначално д-вото отказа да плати тая сума, като посочи нѣкой неоснователни мотиви. Общината заведе процесъ срещу дружеството, който неотдавна се разреши отъ Софийския окръженъ съдъ въ нейна полза.

Съ получаване на горната сума прословутия споръ между общината и д-во „Америка“ се счита за окончателно ликвидиранъ.

Осждена учителка. — Бившата учителка Саска Цветкова отъ с. Гигенска махала, николовско, презъ учителствуването си е нарушила служебнитъ ти обязанности, като на слаби ученици е туряла добри бележки, за да си създаде материални облаги. Констатирано това отъ окръжната училищна инспекция, последната завежда углавно дѣло срещу нея, което преди нѣколко дни се разгледа въ тукашния окръженъ съдъ. Съдътъ я призна за виновна и я осжди на 8 месеца затворъ.

За брошурата на Георги Марковъ. — Въ отговоръ на многобройнитъ запитвания на нашитъ читатели, отъ кжде могатъ да си купятъ брошурата на г. Георги Марковъ „30 години между дълга и изкушението“, съобщаваме, че въ Плевенъ тя се продава по всички будки, а читателитъ ни отъ окръга могатъ да я получатъ направо отъ автора — Плевенъ, срещу 3 лв.

Линията Левски. — На 8 ноември се открива официално ж. п. линия Левски — Ловечъ. Линията ще бъде открита отъ министъра на жѣлзницитъ, г. К. Георгиевъ.

Изъ Аленсъ франсезъ. — Аленсъ франсезъ — Плевенски клонъ, съобщава на членове си, че франския пълномощенъ министъръ въ София е подарилъ на клонъ 160 отбрани съчинения на французитъ класици и философи Расинъ, Корнейль, Монсий, Дистро, Монтенъ, много съвременни романи отъ Ханри Боро, Дихамель и др.

Книгитъ се раздаватъ на членове за прочетъ всѣка сряда отъ 4 до 6 часа въ канцеларията на „Българска захаръ“.

За в. „Македония“. — Националниятъ комитетъ на македонскитъ благотворители братства, за да подпомогне нашия братъ отъ Рила и Родопитъ въ борбата му за запазване родъ и езикъ и извоюване свобода, миналата година основа в. „Македония“. Главната задача на вестника е да освѣтлява и придобие общественото мнение въ Европа за правата кауза на брата-робъ. Такъвъ вестникъ е основанъ и въ Женева. Всички разбиратъ гражданното значение на тия вестници.

Македонското благотворително братство въ Плевенъ, въ изпълнение на своя дългъ, апелира къмъ родолюбивитъ плевенци и ги моли да подкрепятъ органа на комитета, като не откажатъ да го получаватъ редовно. Лептата която тѣ ще принесатъ съ това предъ олтаръ на народната кауза, е малка, но нейното значение е голямо. Съ нея тѣ ще помогнатъ да се поддържа най-силното оръжие за извоюване свободата.

Плевенска окръжна постоянна комисия

Обявление № 5199.

На 9 ноември 1927 година, въ канцеларията на архитектурно бюро при Плевенската окръжна постоянна комисия, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на предприемачъ „доставка и монтиране на инсталация на централно парно отопление при ниско налягане, инсталация за гореща вода, инсталация за противопожарна водопроводъ и вентилация въ зданието на окръжната палата въ гр. Плевенъ“. Стойността на предприятието ще се определя отъ самите конкуренти съ тѣхнитъ предложения. Залогъ за правоучасти въ търга е 3% отъ предложената цена, който залогъ следъ възлагането предприятието, най-късно до сключване договора, се допълня отъ предприемача въ размѣръ до 5% отъ общата му стойностъ. Търга е ограниченъ (пл. 130 отъ закона за Б. О. и предприятията). Въ него могатъ да взематъ участие само фирми, които се занимаватъ специално съ извършване то на отоплителни инсталации, като удостоверяватъ това съ официални документи. Съ връчаването на документитъ, фирмитъ сж длъжни да приложатъ и декларация, че ръководството, изчисленията и изготвянето на проекта ще бъдатъ извършени отъ инженеръ, който да отговаря на изискванията на ал. II отъ сжщия членъ.

Допуска се да взематъ участие въ търга и инженери съ призната най-малко тригодишна свободна практика въ България и които сж работили по отоплителното дѣло.

Книжата на това предприятие могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ въ архитектурното бюро при постоянната комисия—Плевенъ.

гр. Плевенъ 22 септември 1927 г.

отъ постоянната комисия.

Опредѣление № 2779. Плевенския окръженъ съдъ въ разпоредително заседание на 10 октомври 1927 год. въ съставъ: п. председателъ: Тр. Банковъ, членове: Ив. Бакърджиевъ и Крумъ Пашовски, при секретаръ Чочо Гензовъ и участieto на прокурора Ив. Саковъ, следъ като изслушъ докладването отъ подпредседателя и заключението на прокурора, като взема предъ видъ, че по гражданското частно производство № 868 отъ 1927 г. сж изпълнени всички изискуеми отъ закона условия и че усновяването ще бъде полезно за усновяването, то на основание чл. 37 отъ закона за припознаване незаконороденитъ дѣла и пр. съдътъ, опредѣли: допуска осиновяването на Тодорка Д. Матрова отъ гр. Плевенъ.

Подписали: п. председателъ: Тр. Банковъ, членове: Ив. Бакърджиевъ и Крумъ Пашовски, секретаръ: Ц. Гензовъ.

Председателъ: [Ал. Юрдановъ,

Секретаръ: М. Цокевъ.

„Крайцеровата соната“ на екрана на кино „Електра“. — Прочутиятъ романъ на Левъ Толстой „Крайцеровата соната“ бѣ единъ отъ голѣмитъ успѣхи на театъръ „Рояль“ въ София. Ролитъ на Поздншевъ, Наташа и Трухачевски се изнасятъ отъ голѣмитъ пражки артисти Ж. В. Шпиргеръ, Ева Байронъ и М. Паулъ, съ такава естествена и увлекателна игра, че зрителя неволно преживява съ артиститъ трагедията, гласно изразявайки негодуванието си отъ изневѣрата на Наташа, жената на Поздншевъ, и съчувствието си къмъ нещастия любящъ мъжъ Тази необикновена, художествена драма, отъ петъкъ, 28 т. м., се представя въ кино „Електра“

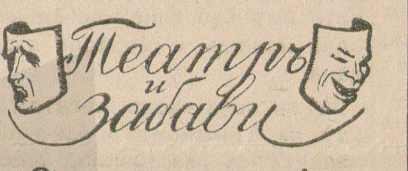
Отмѣненъ указъ. — По поводъ жалбата на Съюза на аптекаритъ въ България, Върховния административенъ съдъ, въ заседанието си отъ 23 септември т. г. е издалъ следното решение: 1) Отмѣня утвърдената съ указъ № 9 отъ 22. 12. 1926 год., по Министерството на вътрешнитъ работи и народното здраве, нова алинея къмъ чл. 53 отъ правилника за реда по управлението на частнитъ аптеки, обявенована въ брой 227 на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 10. 1. 1927. год. 2) Препишъ отъ това решение да се изпрати на министъра на вътрешнитъ работи и народно здраве, за сведение и изпълнение.

Съ отбѣняването на новата алинея се възстановятъ гражданскитъ и политически права на аптекаритъ, които права имъ бѣха незаконно отнети отъ Върховния медицински съветъ. 1—1

Книжовни. — Училищния инспекторъ г. Хр. Петевъ е издалъ една книжка — „Напѣтствия за предварителнитъ упражнения по четене и писане въ първо отделение“.

Съ единъ лекъ и увлекателенъ езикъ той запознава учителя съ начина, какъ ней-лесно може да приучатъ малкитъ първацичета къмъ четане, писане и правленъ говоръ.

Книжката заслужава да се прочете отъ всички учители. Струва 12 лв. и се доставя отъ автора ѝ — Плевенъ.

Объ днесъ до недела

Общински театъръ: петъкъ, 28 т. м., „Маскарадъ“ — драма въ 4 действия отъ Фулда; въ недела, 30 т. м., днешно „Дайте пътъ на женитъ“ — комедия въ 4 действия отъ Бисонъ, а вечерно „Поташъ и Перломутъръ“ — фарсъ въ 3 действия отъ Глассъ.

Съгласие: въ сбота, 29 т. м., концертъ — бенефисъ за Н. Кантарджиевъ.

Електра: Отъ петъкъ, 28 т. м., „Крайцеровата соната“, художествена драма по романа на Л. Толстой.

ВЕЛОСИПЕДНОТО АТЕЛИЕ

НА

Петъръ Ц. Мойновъ,

до книжарница „Хр. Ботйовъ“ — площадъ „Паметъ на свободата“

изработва разни видове ПЕЧКИ, съ най-солидни конструкции;

ПОПРАВЯТЪ СЕ

ГРАМОФОНИ, ПУШКИ, РЕВОЛВЕРИ И ДР.

ПРОДАВАТЪ СЕ

ГРАМОФОННИ ПЛОЧИ, ЕЛЕКТРИЧЕСКИ ФЕНЕРЧЕТА, Винаги пресни батерии.

Поставятъ се подметки на галашо отъ европейска гума.

Цени винаги умѣрени и конкурентни.

Петъръ Ц. Мойновъ.

Плевенски окръженъ затворъ

Обявление № 3095

Извѣстява се на интересующитъ се, че на 2 ноември т. г. отъ 15 до 16 часа въ Плевенското окр. данъчно управление, комисията предвидена въ чл. 150 отъ закона за бюджетна отчетността и предприятията, ще води преговори за доставката по доброволно съгласие за Плевенски окр. затворъ следните хранилни продукти, а именно:

- 1) 25,000 кгр. хлѣбъ за около 208,000 лева
- 2) 50 кгр. лимонова кислота за 6,000 „
- 3) 300 кгр. леща за около 2,400 „

за време отъ утвърждаване търгътъ до 31 мартъ 1928 г.

Продуктитъ да отговарятъ на поемните условия и описанията къмъ тѣхъ; ще се приематъ франко затвора; залогъ 50%. Трѣжнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ въ дирекцията на затвора. Конкурентитъ да се събиратъ за членове 125 до 129 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Публикацията и гербътъ сж за смѣтка на наемателя гр. Плевенъ 25. X. 1927 г.

отъ ДИРЕКЦИЯТА НА ЗАТВОРА.

Раловско училищно настоятелство

Обявление № 80

с. Ралово Плевенско, 19 октомври 1927 год.

Раловското училищно настоятелство обявява на интересующитъ, че на 11 денъ отъ публикуването на настоящето въ вѣстникъ „Северно Ехо“ отъ 8—12 часа предъ обядъ въ канцеларията на Раловската община, ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за продаване, на около 50,000 готови изпечени тухли, пласирани въ три купюра.

Първоначалната оценка на една тухла е по 30 ст. искания залогъ за правоучастие на търга е 10% отъ първоначалната оценка.

Закона за бюджета отчетността и предприятията е задължителенъ за конкурентитъ.

Трѣжнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки денъ и часъ въ общинската канцелария

Председателъ: Ив. Василевъ,

Секретаръ: Ив. Тончовъ.

Обявление № 2298 Извѣстявамъ, че отъ 19 ноември до 19 декември т. г. до 5 часа следъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ следуюция недвижими имотъ находящи се въ землището на Плевенъ, а именно: 1) Една полумасивна къща на етажъ и половина, дол. етажъ две стаи и коридоръ горниятъ етажъ също отъ две стаи и коридоръ. Къщата е направена отъ камъкъ, тухли, керпичъ покрита съ цигли заедно съ дворъ около 800 кв. метра и нахождатъ се въ него пристройки кухня и барака нахождатъ се въ гр. Плевенъ. 1 административенъ кварталъ при сѣседи Петко Г. Абджиевъ, Димитъръ Хр. Долния, Илия Стояновъ и пѣтъ оцененъ 19,000 лв. 2) американско лозе 2 декара нахождатъ се въ земл. гр. Плевенъ, мѣстността Текимския орманъ и при сѣседи: Петко Абджиевъ, Кръстю Ивановъ, Мита Ненова оценено за 1,000 лв.

Горниятъ имотъ принадлежи на Христо Денчевъ отъ гр. Плевенъ не е заложенъ продава се по високането на Популярната банка отъ гр. Плевенъ за 23,88 лв., лихвитъ и разноскитъ по изпълнителния листъ № 1,111 издаденъ отъ Плевенски окръженъ съдъ.

Разглеждането на книгата и наддаването може да става всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плевенъ, 24.X.1927 год. Д. № 2091 отъ 1926 год.

Сдия-изпълнителъ: Г. Н. Кънчевъ

Обявление № 2310. Извѣстявамъ че отъ 18 ноември до 19 декември т. г. до 5 часа следъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ следуюция недвижими имотъ, находящи се въ землището на гр. Плевенъ, а именно: американско лозе нахождатъ се въ землището на гр. Плевенъ мѣстността „Жадажи чешма“, отъ 3/2 декара при сѣседи: пѣтъ, Проданъ Христовъ, пѣтъ и Ламби Василевъ, оценено за 1600 лв.

Горниятъ имотъ принадлежи на Цони Петковъ отъ гр. Плевенъ, заложенъ, продава се по високането на Гечо Вълчевъ отъ Плевенъ за 1600 лв., лихвитъ и разноскитъ по изпълнителния листъ № 4 издаденъ отъ Плевен. окръж. съдъ.

Наддаването ще почне отъ горната цена.

Разглеждането на книгата и наддаването може да става всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плевенъ 25 X 1927 год. Д. № 36 отъ 1927 год.

Сдия-изпълнителъ: Г. Н. Кънчевъ

Обявление № 2297. Обявявамъ на интересующитъ изпълнителния листъ № 161 отъ 1927 г. издаденъ отъ Плевенския окръженъ съдъ въ полза на банка Напредъкъ отъ Плевенъ противъ Г. А. Гидийски отъ гр. Плевенъ за 15723.15 лв. и съгласно чл. 910—925 отъ Гражданското съдопроизводство на 11.X. 1927 г. ще продамъ въ гр. Плевенъ на публиченъ търгъ следуюция дължниковъ движимъ имотъ:

- 1) Четири чамови маси, боядисани съ бѣла боя оцененъ по 150 лв. едната; 2) Двасетъ и осемъ букви обли столъ боядисани бѣла боя оценени по 30 лв. всичко 840 лв. 3) Едно огледало съ орѣхова рамка съ размѣръ на стѣклото 0.50 на 0.70 оценено за 500 лв. 4) Единъ чамовъ джамлъкъ боядисанъ съ бѣла боя съ размѣръ 3 м. дългъ 2.50 високъ и 0.50 широкъ състоящъ се отъ долина и горна частъ, оцененъ 2,000 лв. 5) Единъ бюфетъ на размѣръ 1.50 на 1.40 на 50 оцененъ за 1,000 лв. на Иванъ Мандиковъ.

1) Единъ бюфетъ фурниръ съ размѣръ 2.50 м. на 2.20 м. 80 см. широкъ, оцененъ 10,000 лева.

Желаящитъ да участвуватъ въ тая продажъ, трѣбва да се явятъ въ казания денъ, часъ 9 преди обядъ да наддаватъ гр. Плевенъ, 24.X.1927 год. Д. № 421 отъ 1927 год.

Сдия изпълнителъ: Г. Н. Кънчевъ

Кооперативна печатница „Изгъвъ“ — Плевенъ № 191.